

És továbbra is az álom kontextusa az, amiben a verseskötetet el tudjuk helyezni. Az álom azonban mindig valaki álma, és csakis az őt álmódó valakinek rendelkezik konkrét jelentéssel, de van, hogy még annak se. Nincs ez máshogy esetünkben sem, és az olvasóban újra és újra felmerülhet már a sokadik abszurd, és asszociatív fordulat olvasása közben, hogy van-e mögötte kódolt jelentés (ami sok helyen nyilvánvalóan kitapintható) vagy csak öncélú szürrealitás (ami szintén sokszor sejthető). Azonban amikor a szöveg maszturbatívásával nem idegeníti el az olvasót, legitim és fontos meglátásokra mutat rá a magyar identitással, a nemzeti öntudattal kapcsolatban.

Nemes Z. Márió verseskötete nagy levegővel és mélyre úszik a magyar nemzeti tudatalattiban, aminek aljáról azonban nem csak gyöngyöket hoz fel, hanem olyan torz természeti képződményeket is, amiket általában lent szokás hagyni.

